

MAŁOPOLSKA AGENCJA PRASOWA

Nr. 12

30 marca 1944

Rok II

WYROK

W imieniu Rzeczypospolitej. Na podstawie uprawnień od czynników oficjalnych, działających w Kraju z woli Rządu Rzeczypospolitej Polskiej, Cywilny-Sąd Specjalny okręgu krakowskiego po rozpatrzeniu sprawy

WALENTEGO DECA

vel Wawajusia, lat 33, narodowości polskiej, zam. w Tarnobrzegu, oskarżonego o to, że w okresie okupacji pozostawał na usługach niemieckich władz policyjnych, a w grudniu 1943 wstąpił do służby w szeregach żandarmerii niemieckiej w Tarnobrzegu i w związku z powyższym szykanował ludność polską - uznać go - winnym zarzuconych mu czynów i skazać go na karę śmierci, pozbawiając go równocześnie praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na zawsze.

Wyrok wykonany został przez zastrzelenie 29.II.1944 w lesie koło Tarnobrzegu.

OKRĘGOWE KIEROWNICTWO WALKI
PODZIEMNEJ

XXXX O XXXX

BOJKOT KRAKOWSKIEGO TEATRU POWSZECHNEGO

W chwili, gdy więzienia zapęknione są coraz nowymi ofiarami terro ru niemieckiego, gdy w miastach i wsiach grzmia salwy plutonów egzekucyjnych, a setki tysięcy ludzi zapędza się do pracy niewolniczej - gubernator Frank - zgodził się na otwarcie Krakowskiego Teatru Powszechnego. Niema szkół średnich w Polsce, nie ma uniwersytetów, nie ma polskich instytucji kulturalnych i naukowych, ale jest kino, jest teatr rewiowy, operetkowy, marionetkowy i powszechny. Skonfiskowane pisma Mickiewicza, Słowackiego, Żeromskiego, Sienkiewicza - ale jest za to akrobatyka i balet, aby propaganda niemiecka mogła krzy czeć na cały świat, że Niemcy tworzą w Polsce "nowe placówki kulturalne". Polak, świadomy swych obowiązków względem sumienia narodowego, wie co o tym są- dzić należy. Z Niemcami nie ma współpracy na żadnym polu. Dlatego Kierownictwo Walki Podziemnej ostro potępiło tych, co uczęszczają do kin, co pracują w niemieckich instytucjach naukowych w prasie i propagandzie. To samo potępie- nie dotyczy również nowego tworu niemieckiego - Krakowskiego Teatru Powszech- nego. Wobec tego nakazuje się całemu społeczeństwu polskiemu zastosowanie -- stanowczego bojkotu względem tej teatralnej imprezy, która reklamuje się prog- ramem repertuaru polskiego, a w istocie służyć będzie podstępnyim chwytem pro- giej nam propagandy. Kierownicy i współpracownicy tej rzekomo artystycznej - instytucji, jako winni przestępstwa nakazem Kierownictwa Walki Podziemnej, pod- dani zostali do dyspozycji organów sądownictwa podziemnego. Wzywa się całą - opinię publiczną, by surowo potępiła gromadę kabotynów, którzy za cenę lichiej- pensji, przepustki nocnej i wątpliwej wartości rozgłosu - odważyli się zlekce- ważyć obowiązki Polaka i honoru.

KIEROWNICTWO WALKI PODZIEMNEJ

XXXX O XXXX

MAI OPOLSKA AGENCJA PRASOWA

Wrocław, dnia 15.05.1945 r.
Do: [illegible]
Z: [illegible]

[Illegible text block, likely the main body of a letter or report.]

[Illegible text block, likely the main body of a letter or report.]

[Illegible text block, likely the closing or signature area.]

robotnika do pracy na rzecz wojny, ale równocześnie osłabienie siły bojowej Narodu Polskiego. Każdy polski robotnik w Rzeszy - to jeden mniej polski żołnierz w Kraju, który będzie potrzebny do walki.

Chrońmy młodzież przed brankami, ukatwiajmy jej ucieczkę, dajmy schronienie

3. Pamiętajmy o Polakach w więzieniach i obozach! Czekają oni od nas - pomocy moralnej i materialnej. Przesłana paczka nietylko zmniejszy głód - wśród więźniów, ale jest również dowodem pamięci, pokrzepieniem do wytrwania. Kto nie może sam posłać paczki, niech złoży odpowiednią kwotę na "Fundusz dla ofiar terroru niemieckiego" na ręce kolportera naszego pisma i - donaga się pokwitowania w Biuletynie.

Aby dać pomoc wszystkim więźniom politycznym i ich rodzinom, konieczna --- jest wydatna ofiarność na ten cel społeczeństwa polskiego.

4. Na bandyckie morderstwa ukraińskie musimy odpowiedzieć odwetami Męty społeczne i zwyrodnialcy z posród narodu ukraińskiego wyrzynają spokojną ludność polską na Wołyniu, w Małopolsce Wschodniej, oraz palą jej mienie. Takie pogroźki bandyckie są również rozpowszechniane w powiatach na wschód od Sanu. Na rzeź Polaków nie możemy pozwolić. Polacy po wsiach, gdzie im - może grozić napad bandytów ukraińskich muszą być przygotowani do samoobrony. Na bandytów jest tylko jedna kara - kara śmierci. Do bandytów można - przemówić tylko tym językiem. Na każdą bandycką zbrodnię ukraińską musimy odpowiedzieć odwetem. Ze spokojną ludnością ukraińską chcemy współżyć, ale - z bandytyzmem ukraińskim, w obronie własnego życia i mienia musimy walczyć.

Polacy stykający się z Ukraińcami powinni ich uswiadomic i ostrzec, że za każdy ukraiński napad bandycki na ludność polską, będzie zastosowany odwet

--- 0 ---

Za "Krajem":

LEGENDA LINII LORDA CURZONA

Linia Curzona obiega dziś łany wszystkich pism świata, zaprzatając umysły kierowniczych mężów stanu. Linia ta, należąca do przeszłości, stanowiąca przyczynek aktów międzynarodowych, odżyła dziś pod imieniem linii lorda Curzona, z którym niewiele jednak ma wspólnego.

Wojna polsko-rosyjska 1918-1920 r. była silnym czynnikiem w ówczesnej polityce międzynarodowej w związku z powstawaniem w Rosji nowego ustroju. Państwa Sprzymierzone chciały wyczekać rozwoju wypadków w Rosji, zwłaszcza że "biali" prowadzili nierozstrzygniętą jeszcze wojnę domową z "czerwonymi".

Polska faktycznie zdana była wprawdzie na własne siły, lecz nie mogła odstąpić od ścisłego współdziałania z państwami sprzymierzonymi, od których uzależniona była w doniosłych decyzjach politycznych.

Wystarczy sobie przypomnieć, że państwa sprzymierzone zastrzegały sobie uznanie granicy wschodniej Państwa Polskiego, by zrozumieć, że samodzielne działanie Polski w sprawie wojny z Rosją było nie do pomyslenia.

Przez cały rok 1920 Rząd Polski przynaglał rządy państw sprzymierzonych by uzgodniły swoje stanowisko wobec zagadnienia wojny polsko-bolszewickiej. Sytuacja wytworzona przez brak jednolitego stanowiska państw sprzymierzonych znacząca była upadkiem propozycji pokojowej ZSSR z 28.V.1920 r. zawarcia rozejmu z Polską na t.zw. linii borysowskiej, przechodzącej koło Żytomierza i przyznającej Polsce Minsk z całym jego zapleczem.

Państwa sprzymierzone powzięły wówczas decyzję w sprawie obszarów wschodnich, zajętych przez wojska polskie, do tyczącej władania i administrowania tymi ziemiami przez Rząd Polski. Na podstawie art. 87 Traktatu Wersalskiego Państwa sprzymierzone powzięły dwie decyzje: Uchwałę Rady Najwyższej z dn. 8.XII 1919 r. w sprawie tymczasowych granic Polski, zakreślającą od wschodu obszar, na którym Polska mogła już od tej chwili ustanowić normal-

na administrację, oraz uchwałę Rady Najwyższej z dnia 25.VI.1919, upoważniającą Polskę do zajęcia całej Małopolski Wschodniej aż po Zbrucz.

Uchwała Rady Najwyższej z dnia 8.XII.1919 stwierdzała, że mocarstwa --- sprzymierzone i stowarzyszone uznając, iż ważną jest rzeczą "aby ustał moż liwie jak najprędzej obecny stan niepewności politycznej, w jakim znajduje się naród polski", oraz "nie przesądzając późniejszych stypulacji, mających ustalić ostateczne granice wschodnie Polski, oświadczając, że uznają odteń - prawa Rządu Polskiego ... do urządzenia regularnej administracji terytor - jow położonych na zachód" ... Tu następuje opis linii, która zaczyna się na południu "od punktu, gdzie dawna granica między Rosją a Austro-Węgrami sty ka się z rzeką Bug", a gdzie następnie biegnie ku północy wzdłuż Buga poz - niej zaś w prostej linii na północ od Brześcia, znajdującego się poza lin - nią, w kierunku na Grodno, obejmując Białystok dla Polski, lecz pozostawia jąc na wschodzie Grodno. Dalej linia ta pokrywała się z południowym odcin - kiem t.zw. Linii Focha, rozgraniczającej terytorium Polski i Litwy i szka - kiem od Niemna do granicy Prus Wschodnich, pozostawiając przy Polsce Suwałki. - Uchwała Rady Najwyższej w zakończeniu stwierdzała: "Prawa, z jakimi Polska - mogłaby wystąpić do terytoriów, położonych na wschód od wymienionych linii są wyraźnie zastrzeżone".

Linia z dnia 8 grudnia 1919 r. urywa się na pograniczu Małopolski Wscho - dniej na północ od Sokala i wyraźnie ze swego brzmienia dotyczy jedynie - rozgraniczenia terytoriów b. Cesarstwa Rosyjskiego. W stosunku do Małopol - ski Wschodniej obowiązywała uchwała z dnia 25.VI.1919 odpowiadająca fakty - cznemu stanowi rzeczy w terenie, to jest posiadanie przez Polskę w swoim - zarządzie całej Małopolski Wschodniej aż po Zbrucz.

Ociąganie się z decyzją państw sprzymierzonych w stosunku do Rosji i - wojny polsko-rosyjskiej, wojnę tę przeciągało, a w konsekwencji zmieniała się też sytuacja na froncie. Od połowy r. 1920 nastąpiła wieńka ofensywa - sowiecka na Polskę i Rząd Polski dnia 6 lipca 1920 zarócił się o pomoc do państw sprzymierzonych. Dnia 10 lipca odbyła się konferencja Rady Najwyż - szej w Spaa, która ustaliła niezwykle twarde warunki dla Polski. Zalecała - ona podpisanie natychmiastowego rozejmu z Rosją na linii rozejmowej, którą miała być na północnym wschodzie linia z dnia 8 grudnia 1919 r., podczas - gdy na terenie Galicji Wschodniej linia rozejmowa przebiegałaby wzdłuż - frontu, osiągniętego w dniu zawieszenia broni. W okresie podpisywania ukła - du w Spaa, wojska polskie stały nad Zbruczem, wobec czego klauzula, o tycząc ca Małopolski pozostawiała cały jej obszar w posiadaniu Państwa Polskiego

Na podstawie układu w Spaa wysłany został dnia 11 lipca 1920 r. wysła - ny został kablogram do rządu sowieckiego z podpisem lorda Curzona. I tu - dochodzimy do sedna legendy linii Curzona. Do kablogramu wkładła się nie - zgodność i nieścisłość z umową, zawartą poprzedniego dnia przez państwa - sprzymierzone z Polską.

Niezgodność ta dotyczy w szczególności określenia przebiegu linii roze - jmowej, na którą Polska wyraziła zgodę. Linia ta była wymieniona następują - co: Grodno - Wałówka - Niemirow - Brześć Litewski - Ustała - na wschód od Hrubieszowa - Kryków na zachód od Rawy Ruskiej - na wschód od Przemyśla - do Karpat. Dalej kablogram twierdził, że na wschód od Grodna linia ta ma - być w rękach Litwinów, a będzie przebiegała wzdłuż linii kolejowej z Grodna na do Wilna, a stamtąd do Dyneburga. Kablogram stwierdzał, że we Wschodniej Galicji każda z armii zatrzyma się na linii, którą zajmuje w dniu podpisa - nia zawieszenia broni.

Uważny czytelnik zauważył już, że istnieje niezgodność między tekstem - układu w Spaa, czyli decyzji Rady Najwyższej, a depeszą lorda Curzona. W de - peszy swej lord Curzon do linii z dnia 8 grudnia 1919 r. dodał dodatkową - linię, rozgraniczającą Małopolskę Wschodnią między Przemyślem a Lwowem. - W końcowych zaś słowach depeszy lord Curzon powrócił do proponowanego sta - nu prawnego, to znaczy do pozostawienia całej Galicji Wschodniej po stro - nie Polski, kończąc swą depezę słowami: "W Galicji Wschodniej każda z ar - mii zatrzyma się na linii, którą zajmuje w dniu podpisania zawieszenia - broni". Przypominamy, że ówczesny stan faktyczny pozostawał po stronie pol

The first part of the report... (faint, mirrored text)

The second part of the report... (faint, mirrored text)

The third part of the report... (faint, mirrored text)

skich wojsk całą Małopolskę Wschodnią.

Powstaje pytanie, skąd Curzon wziął linię przecinającą Małopolskę Wsch? Była ona echem rozbieżnych poglądów, jakie panowały wśród przedstawicieli Państwa sprzymierzonych w łonie Rady Najwyższej. Mianowicie dnia 21 listopada 1919 r. w sprawie Małopolski Wschodniej, Rada Najwyższa zmodyfikowała swoją uchwałę z dn. 25 czerwca 1919 r., dzieląc Małopolskę między Imo-- wien a Brześć. Część zachodnią przyznano Polsce, część wschodnią odda-- no Jej w tymczasowy zarząd, jako mandat Ligi Narodów na lat 25, po czym Li-- ga powzięłaby ostateczną decyzję.

Uchwała z dnia 21 listopada 1919 spotykała się z silnym protestem Pol-- ski i przy skutecznym poparciu Francji została dnia 22 grudnia 1919 r. wy-- cofana. Jako jej echo pozostała linia rozejmowa jedynie na papierze. Na-- dal obowiązującą pozostawała - do czasu dalszych decyzji - uchwała z dnia 25 czerwca 1919 r.

W ten sposób na pojęcie i treść linii rozejmowej /nigdy nie granicznej znanej jako linii Curzona, złożyły się dwie uchwały Rady Najwyższej: z dn. 8 grudnia 1919 r. i z 25 czerwca 1919 r. Obie te uchwały weszły do układu podpisanego przez Polskę w Spaa dnia 10 lipca 1920 r. Układ ten nigdy nie nabrakł mocy prawnej, bowiem ZSRR nigdy tego paktu nie podpisał, a dalszy - różnej wypadków i późniejsze międzynarodowe akta ustaliły w rozgranicze-- niach terytorialnych inny zupełnie stan prawny i faktyczny. To, co dziś -- niektórzy pragną nazwać linią Curzona, jest tylko nieścisłością i niezgod-- nością techniczną kablogramu z dnia 11 lipca 1920 r. Według tej linii po-- stronie polskiej zostaje cała Małopolska Wschodnia, rozgraniczenie zaś na-- odcinku środkowo-południowym biegnie przez Brześć i Grodno.

Linia Curzona nie była nigdy propozycją graniczną. Stanowiła ona propo-- zycję rozejmową, zastrzegającą z całą stanowczością prawa Polski do tery-- toriów, położonych na wschód od tej linii.

Rzecz ciekawa, że rząd bolszewicki odrzucił z całą stanowczością w lip-- cu 1920 r. proponowaną linię Curzona i w dwóch notach do rządu brytyjskie-- go z lipca i sierpnia tegoż roku oświadczył wyraźnie, że zamierza zapropo-- nować Polsce granice znacznie korzystniejsze, niż granice zawarte w propo-- zycji rozejmowej angielskiej.

Stanowisko rządu było konsekwentne, bowiem w trakcie rokowań z Polską - o rozejm i pokój Rząd Sowiecki przychylił się, zarówno w okresie zwycięstw armii czerwonej na froncie /konferencja w Minsku/ jak i w okresie zwycię-- stwa armii polskiej /konferencja w Rydze/ do uwzględnienia w linii rozej-- mowej Curzona zmian na korzyść Polski. Echem zaś uchwały Rady Najwyższej z dnia 25 czerwca 1919 r., przyznającej Polsce Małopolskę Wschodnią, była - deklaracja Joffego, przewodniczącego delegacji rosyjskiej w Rydze, który od-- czytał uchwałę Wszechrosyjskiego Centralnego Komitetu Wykonawczego, propo-- nującą rozgraniczenie państwowe pomiędzy Polską i Rosją Sowiecką.

Deklaracja Wszechrosyjskiego Centralnego Komitetu Wykonawczego, jako -- najniższej ówczesnej władzy państwowej, proponowała granicę pomiędzy Rosją i Polską bardziej na wschód od linii, określonej przez Radę Najwyższą dn. 8 grudnia 1919, z tym omówieniem dodatkowym, że Galicja Wschodnia pozosta-- je w granicach Państwa Polskiego.

/"Dziennik Polski i Dziennik Żołnierza"
Londyn, 14 stycznia 1944 r./

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or introductory paragraph.

Second block of faint, illegible text, appearing as a separate section or paragraph.

Third block of faint, illegible text, continuing the document's content.

Fourth block of faint, illegible text, showing further progression of the document.

Fifth block of faint, illegible text, maintaining the document's structure.

Sixth block of faint, illegible text, likely a concluding or summary section.

Final block of faint, illegible text at the bottom of the page.

"CHŁOP W GENERALNYM GUBERNATORSZTWE"
 WYDZIAŁ WYDAWNICZY WARSZAWY 1914

Pod tym tytułem ukazał się w obiegu wiersz, napisany przez autora, któremu skromność nie pozwalała na ujawnienie swego nazwiska - czy nawet pseudonimu. A szkoda. Utwór jego jest tak doskonałym, o wytwornej formie, plastyczności, potoczystym, gładkim stylu, że wyrażony zdziwienie, iż autor jego do dziś dnia nie przyjęty został do Akademii Sw. Michała na ul. Kanoniczej.

Dla przykładu przytoczymy kilka szczególnie ładnych wy-

jętków:
"I meynosa futro nowe
I cholewki non sewrone
Na głowie zas bersolino
Hej wojenro ino ino..."

Rytm i rym tej strofki, jak również jej rzetelność dziwnie ujmują nas za serce. Wtoreż z poetów, których ~~xxx~~ utwory deklamowane były w Alei Maj. Marii-Panny w Częstochowie, odpustach czy jarmarkach, może się poszczycić podobnym dziełem?

Albo:
Gdy kontygent oddajemy
To się w duchu radujemy
Za kontygent brony plugi
A przed wojną, jeno długi...
... Kwole jo se wojne kwole
Bo w lakierkach chodze w pole...
.. Teros podej Magdus jeno Gonca
Cy nie widać wojny Gonca..."

i utwór kończy się smutną refleksją:

"Lec i to się skonczy może
Cego nie daj mocny Boze
Bo nastanie wielka biła..."

Jakoś naprawdę godna podziwu. Szkoda, że autor nie wykorzystał rymów, proszących się wprost o zamieszczenie ich w utworze, jak np.: stara-baran, posły-osły, złota-idiota, niestety-kretyn, złotówek-połgłówek itp., -- przez co wiersz zyskałby znacznie więcej cech autobiograficznych poety...

Czy pan, czcigodny poeto, płodząc swoje piśmięto przez długie noce i dnie, przy pomocy wszystkich swoich ciotek, pomyślał o tym, że bezwie-dnie/o zła wole czy rozum nie chcemy pana posądzać/ dziaka pan na szkodę-społeczeństwa polskiego? Że utwór ten, czytany przez ludzi mniej uświadomionych, wywołac może niepożądaną niechęć do chłopca? Gdzież to chłop cię-szy się z oddawania kontygentu? Gdzież zamożność polskiej wsi, wysysanej -- przez lata wojny przez germanskiego pajaka? Czy widział pan kiedy wiejską-kie dzieci, biegające bosą w listopadzie nie dla rozrywki czy sportu, lecz- z braku obuwia? Czy nie pan, że największy haracz ludzki, wysyłany do przy-musowych robot w Rzeszy płaci polska wieś? Który to chłop dostał od niem-ców brony, plugi? Czy ciocia powiedziała panu, co to są pacyfikacje, w kto-rych giną dziesiątki polskich chłopów? Jeżeli pan o tym nie słyszał - nie powinien pan wypisywać wszystkich tych bredni o dobrodziejstwach, płyną-cych z wojny dla wsi.

We Francji, zdolni poeci uzyskiwali pokroczny pobyt w jakimś- zamku, gdzie na koszt państwa, w spokoju i ciszy kontynuować mogli szlachet-ną swą pracę. U nas tego zwyczaju nie było; był natomiast inny, że goście- obdarzeni takimi talentami jak pan, którego utwór mieliśmy okazję czytać, - szli na pokroczny pobyt do Kobierzyna, skąd wychodzili cakkim już "uodpo-tycznieni". /Wal/

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs and is difficult to decipher due to its low contrast and ghosting.

Z KRAJU

■■■■■■■■■■

Warszawa: Po ostatnim obwieszczeniu dowódcy policji niemieckiej o rozstrzelaniu w dniu 4 marca dalszych 80 Polaków, ogólna liczba

ofiar teutonskiego barbarzyństwa w samej tylko Warszawie sięga 1.947 osób

- W Warszawie miała się pojawić w sprzedaży wódka, której wartość ocenili Niemcy na 120 zł i którą wypuścili do legalnej sprzedaży. /map/

Jezioro: Podejrzewając schwytanego pracownika Mirkowskiej Fabryki Papieru o nielegalną działalność i ostrzeżenie kolegów przed Niemcami, zaciągnęła go policja niem. przed wykopany doł i tu, uderzeniami kijów, pozbawiła życia. /W/

Radom: Z dniem 1 marca, zarządkę władze policyjne przesunięcie godziny policyjnej na 18-tą. Z rąk niemieckich oprawców padło dalszych 60 Polaków, podejrzewanych o współudział w akcji dywersyjnej i umieszczonych na listach zakładników. /map/

- Bez ogłoszenia list, rozstrzelali Niemcy w Częstochowie - 10 osób, Jędrzejowie - 9, Piotrkowie - 10, Skarżysku - 18. Zamordowanym zarzucali Niemcy szkodliwą działalność wyrotową. /map/

Kielce: Z początkiem marca rozstrzelanych tu zostało publicznie dalszych 50 Polaków. /W/

- Na stojący pod zarządem niemieckim majątek Dolny Młyn napadła uzbrojona grupa dywersyjna. W odwecie nałożyli Niemcy na polską ludność powiatu kieleckiego kontrybucję w wysokości 180.000 złotych. /W/

Częstochowa: Utworzony przez Niemców oboz, przeznaczony dla uchodźców ze wschodu stłeci pustkami, gdyż uciekinierzy wyszukują sobie schronienia we własnym zakresie. Podobnie ma się rzecz z takimż obozem w Skarżysku. /map/

- Liczne bandy rabunkowe, które stały się plagą mieszkańców wsi okolicy radomskiej, zostały w ostatnim czasie przetrzebione przez polskie oddziały dywersyjne, t.zw. "Jędrusiów". /map/

Ostrowiec: Na szosie Wyszki-Ostrowiec zabity został przez "lesnych" kierownik Arbeitsamtu. W odwecie policja niemiecka, przy pomocy Ukraińców i kalmuków otoczyła wieś Długosiódka, gdzie zamordowanych zostało 50 Polaków. Zabici leżeli kilka dni na miejscach egzekucji, gdyż Niemcy nie zezwolili na ich pogrzebanie. /map/

Garwolin: Za zabicie przez oddziały partyzanckie kilku żandarmów niemieckich i kalmuków, spalona została doszczętnie wieś Banaty, a mieszkańcy jej zostali przez policję wymordowani. /map/

Sochaczew: W dniu 8 marca spalili Niemcy 8 gospodarstw w pobliżu Sochaczewa, mordując kilkunastu mężczyzn, oraz aresztując kilkadziesiąt kobiet. /map/

Lublin: Niemiecka załoga obozu karnego w Majdanu została ewakuowana. Na jej miejsce przyszli Ukraińcy. /map/

Łódź: Niemcy rozbudowują oboz karny dla Polaków w Sikawie, gdzie zsyłani są Polacy za najmniejsze nawet uchybienia /np. spóźnienie do pracy/.

Wobec zmniejszenia przydziałów najpotrzebniejszych środków żywnościowych ceny baskowe tych produktów wzrosły w ostatnich dniach znacznie, co wobec minimalnych możliwości uboższego zarobkowania, grozi wielu Polakom niedomogą. /map/

Śląsk: W związku z ożywioną ostatnio działalnością grup dywersyjnych, Niemcy, dla "uspokojenia" wymordowali w ostatnich dwóch miesiącach około 400 Polaków, przy czym ustalili normę liczbową odpowiedzialności zbiorowej: za jednego Niemca rozstrzelanych zostanie 20 Polaków. /W/

- Dla zabezpieczenia przed oddziałami partyzanckimi zarządkę zarząd więzienia w Łyskowicach intensywne oświetlenie całej okolicy. /W/

[The text on this page is extremely faint and illegible due to the quality of the scan. It appears to be a multi-paragraph document with several lines of text per paragraph.]

Z LUBLIŃSKIEGO
KRAJÓW

- Lwów: Na terenie Lwowa działa zakonspirowana organizacja ukraińska, która postawiła sobie za cel mordowanie Polaków. Każdy członek organizacji, który wykaże się 10-ciu kartami rozpoznawczymi zamordowanych przez siebie Polaków, otrzymuje kilka tysięcy złotych nagrody./map/
- Stryj: Bandy hajdamackie spaliły szereg domów przez ludność polską osiedle Szerokie Pola. Ofiarami krwawych "rezunów" padło 68 osób zabitych i 8 rannych. Ukraińcy dopuszczali się przy tym okrutnych okrucieństw, wyrwijając sznur ciałom języki, wykluwając oczy, wrzucając dzieci do palących się domostw. - We Władziszczu z rąk hajdamaków padło 20 Polaków, torturowanych uprzednio z wyrafinowanym bestialstwem. - W związku z zbliżającym się frontem, ze Stryja i okolic uciekają całe gromady Ukraińców, kierując się za San./map/
- Brzeżany: Z rąk Ukraińca zginął w połowie marca naczelny lekarz szpitala - tutejszego, pełniący zarazem funkcję przewodniczącego Polskiego Komitetu Opiekunczego. Jak nas informują, zamachowiec, po zabiciu 2-ech ściągających go policjantów, został zastrzelony./map/
- Chyrow: Policjant ukraiński zaaresztował mieszkańca Chyrowa; w drodze na posterunek ukraińskie strzelił do do komojowanego przez siebie Polaka, zabierając leżącemu kartę rozpoznawczą oraz portfel. Ocalony w cudowny niemal sposób, gdyż kula, przebiwszy woreczek z tytoniem, utknęła w medalliku, zanełdował Polak, po przyjsciu do przytomności, o całym tym zajściu policji niemieckiej. Przeprowadzona w domu ukraińskiego policjanta rewizja doprowadziła do znalezienia - obok karnkartki ostatniej ofiary - kilkunastu karnkartek polskich. Zbrodniarz został aresztowany./map/
- Rymanów: W miejscowości Wrobluk Szlachecki wysadzili w powietrze nieznaną sprawcy rafinerię nafty./map/
- Tarnów: W dniu 22 b.m. w pociągu osobowym Tarnów-Dębica zastrzelony został w pobliżu stacji Wola Rzędzińska niemiecki policjant kolejowy /map/
- Brzeznica: Policja niemiecka rozstrzelała 10 Polaków, w odwecie za zabicie konfidenta niemieckiego./map/
- Kraków: Niemcy rozwiesili nowe obwieszczenie, w którym podają do publicznej wiadomości, że za odebranie broni "osobie przynależnej do siły zbrojnej" rozstrzelanych zostało 10-ciu Polaków./map/
- Na stacji kolejowej Bieżanów zastrzelony został przez policjanta kolejowego w dniu 13 b.m. Stępień Eugeniusz, pracownik t.zw. Kolei Wschodniej. W dwa dni później Niemcy zabili mieszkańca Prokocimia, kolejarza, którego podejrzewali o dokonywanie systematycznych kradzieży kolejowych. Zabity Stawarz pełnił swą pracę od lat kilkunastu, mając ogólną opinię uczciwego człowieka./map/
- W dniach 22 i 23 marca w obozach "Eudienstu" Nr.108 i 109 w Prokocimiu odbywał się werbunek ochotników do policji. W ciągu tych dwóch dni do służby policyjnej zgłosiło się 500 kandydatów. Nadmieniamy, że ciąg ten odbywał się po przymusowej wywórze kilkuset członków służby bułgarskiej do robot w Rzeszynie, skutek czego każdy, pragnący uchronić się od wyjazdu, wolał zgłosić się do służby policyjnej./map/
- Gestapo aresztowało oficera policji granatowej, Doroszyńskiego, oraz kilku innych oficerów za odmowę wyjazdu do Bułgarii, gdzie Niemcy przy pomocy Polaków chcieli dokonać pacyfikacji. Ostrzegamy tych wszystkich policjantów, którzy czują się jeszcze Polakami, aby nie pozwolili używać się do roli, jaką wobec nas pełnią najlepsi sprzymierzeńcy "wielkich Niemców" - koczownicy. Każdy polski dom udzielił zbiegłom z szeregow policji schronienia, każdy Polak poda im pomocną rękę. Nie wolno zezwolic policji granatowej na spełnienie obowiązków katów./map/
- Nigdy polskie przysłowie "Nosik wilk razy kilka..." nie miało lepszego zastosowania, jak wobec p. Bierkampfa, który z niewiadomych narazie przyczyn osadzony został na Montelupich. Przypominamy, że Bierkampff był zastępcą Krügera, wszechwładnego oprawcy Polaków. Wraz z Bierkampffem aresztowanych zostało kilku wyższych oficerów gestapo./map/

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.

- W dniu 25.b.m. urządzili Niemcy w kinie "Urania" "Grosskundge" --
bungale. W związku z tym, ulice, którymi miał przejeżdżać dr. Frank dla wyg-
łoszenia swego przemówienia, strzeżone były pilnie w ciągu kilku godzin --
przez policję niemiecką./map/

- Mamy do zanotowania nowy perfidny trick organizacji komunistycz-
nych w Polsce. Oto do wszystkich parafii wpłynął "list pasterski ks. Sa-
piechy" w którym stwierdza się, że ZSSR nie jest wrogiem religii i ostatecznie
pogodził się z Kościołem w Rosji./map/

- W tutejszym urzędzie mieszkaniowym zapadła decyzja, normująca mi-
szkalność mieszkań przez Polaków, na mocy której na 4 osoby przypadać ma-
jedno mieszkanie./W/

OSTRZEŻENIE!
!!!!!!!!!!!!

Jak się dowiadujemy, na usługach gestapo pozostaje zakonnik klasztoru OO.
Reformatów, Kurek Jan /właściwe nazwisko Kuś/, który, aresztowany swego --
czasu i więziony na Montelupich, po wypuszczeniu na wolność przeszedł na --
służbę konfidencjonalną policji niemieckiej. Jest on szczególnie niebez-
piecznym konfidentem, nastawionym w pierwszym rzędzie na środowiska ducho-
wienstwa. Spowodował aresztowanie kilku osób, przeto ostrzegamy tych wszys-
kich, którzy z Kurkiem vel Kusiem utrzymywali stosunki!!!/map/

XXXX O XXXX

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Second block of faint, illegible text.

Third block of faint, illegible text.